

collectionem probant, quia alimenta non debetur si filius commodè habeat unde se alat. I. si quis à liberis. §. sed si filius. ff. de lib. agnoscen. & filius ex quibus causis ex heredatur. de quibus in auth. vt cum de appell. cognos. §. aliud quoq; capitulum. ex eisdem alimenta amittit Bart. in d. I. si quis à liberis. §. si quis ex his. ff. de lib. agnos. & in dict. I. diuus. ff. de parricidijs. & in. I. si patrem. C. de alend. lib. & vide mus omnino & in totum adimi aliméta in authético ex cōplexu. C. de incess. nup. & nostro iure est nobis. I. 5. tit. 19. par. 4.

14 Ad quæ duo argumenta vt probe satisfacias aduerte illad in primis, scilicet, illud quod de instinctu legitur in d. c. ius naturale non legi nec reperiri in. I. I. §. huius studij, versic. ius naturale. ff. de iust. & iure, Vlpianus enim Iureconsultissimus longè aliter ius naturale explicat, quā Isidorus. Hic enim verè cum eo iure quod nos ius gentium appellamus confundit, & commiscet, Vlpianus ius naturale esse ait quod natura omnia animātia docuit, & istud ius non humani generis propriū, sed omnium animalium quæ terra marique nascuntur autem quoque communē esse fatetur. Vnde coniugatio maris & foeminæ, & procreatio liberorū, atque paulò inferiùs hoc ius naturale, à iure illo quod nos gentium dicimus distinguit, quod hoc iure gentium soli homines, vniuersique homines vtantur, at verò iure naturæ vtuntur hominum & pecudum genera omnia simul. Itaque ius gentium soli hominibus & vniuersis hominibus tribuimus, at verò ius naturæ hominibus ipsis, insuper & animalium vniuerso generi.

15 Ius gentium id definimus quod ratione duce non vero natura apud omnes gentes receptum est. In quo omnium gentium, non singularum consentum requiri mus, ius naturale, naturam habet authorem. Ius gentium rationem, Sotus libr. I. de iustitia & iure, quæst. 5. arti. 4. ius gen-

tium esse ait quicquid mortales exprimitis naturalibus ratiocinando & per modum conclusionis elicimus: vt putacum querimus de bello, licere dicimus bellū, si pacē aliter habere non possumus. Hæc ratio, hæc argumentatio, hæc ratiocinatio, siue collectio ex naturalibus principijs necessario educta ius efficit gētium, quam hoc modo concipimus, pax naturalis constat, sine bello pax obtineri non potest, ergo licet bellum gerere, atque hæc ratio naturalis, id est ratio educata ex principijs naturalibus bellum apud omnes nationes induxit, rursum sic, iniuriam & vim propellere licet, hoc iure gentium receptum est, quod ex hac ratione vel argumētatione deducta à principijs naturalibus recipit vniuersum hominum genus: ita ratiocinando, natura quidem licet seipsum tueri, ergo defendere, seipsum autem tueri non potest quisquam, nisi propellat vim illatam, ergo licet propellere vim & iniuriam, & vniuersum hominum genus vim vicecepit propellere, ecce quomodo constituitur ius gentium vt omne illud quod ratione & syllogismo ex principijs naturalibus elicitor id sit ius gentium, ab omnibus hominibus vniuerso acceptum.

16 Vnde verba illa apud Iustinianum institutionum, lib. I. titu. 2. de iure naturali genti & ciuili. §. ius autem ciuale. versic. Quod verò naturalis ratio inter omnes gentes constituit id apud omnes populos per æquè custoditur, vocaturque ius gentium, Verba hæc ita sunt interpretanda, scilicet, vt illud æquè custodiatur apud omnes gentes, & sit ius gētium, quod ratio naturalis inter omnes constituit, id est, q; ratio, id est ratiocinatio, naturalis id est ex principijs naturalibus elicite & educit, & constituit. Nec enim intelligendū est, q; ratio naturalis, id est ius naturale constituit, quod ferè sensit Accursius ibidem, vide circa interpretationē illorum.